Jocul actorului și subtilitatea regizorală

On Octombrie 12, 2014

Rămâi fidel viziuni tale, edificând creația care domină întreaga experiență generată din interacțiunile cu accentele de creație concentrate asupra unui prezent care se repetă.

Diversele sale poziții sunt redate brusc, una după alta, fără trecerile dintre o atitudine și cea următoare, adică aproape la fel cum s-ar prezenta o serie de personaje separate, de sine stătătoare, alese de aparatul de filmat - nu după criteriile prezenței fizice și spațiale, ci după gradul de creștere a emoției în cursul aceleiași acțiuni. Această construcție de contrapunct domină întreaga scenă și o supune legilor ei. De aceea regizorul Serghei Eisenstein socoate că lucrul cel mai important este ca totul, începând cu jocul actorului și terminând cu jocul faldurilor veșmintelor lui, să fie pătruns în egală măsură de acea unică și determinantă emoție ce stă la baza polifoniei întregii compoziții multilaterale.

Așa apare scena în viziunea lui Eisenstein. În momentul filmării singura sa preocupare este să o stăpânească, să rămână fidel acestei viziuni. „În acel moment personajul Ivan pare a fi absolut singur cu soarta. Nu se întâmplă nimic. Teribilele aparate de filmat îi înregistrează fiecare mișcare, fiecare urmă de emoție de pe obraz. Din toate colțurile platoului îl urmăresc ochi care veghează ca nu cumva să iasă din câmpul obiectivului, din zona de claritate a obiectivului, din suprafața atât de laborios iluminată sau să nu-și ridice vocea peste nivelul stabilit de operatorul de sunet."

O preocupare exclusiv tehnică așadar, realizatorul urmărește cu obstinație ca visul lui să devină realitate. Este dictatorial cu interpretul tocmai pentru a nu lăsa să se strecoare nici măcar o nuanță care nu s-ar încadra acestei orchestrații minuțioase. *

Leadershipul tău se materializează într-o operațiune profund creatoare, cu extraordinare valențe de multi-rol, din care radiază emoția dinaintea unei viziuni care se transmite până în faptă?

Pornind de stadiul actual al cunoașterii într-un domeniu și continuând cu stadiul aplicării unor proceduri de ajustare a gândirii, poți pune în circulație anumite puncte de vedere, extrem de specializate, care au puterea să împingă oamenii la noi feluri de a se comporta și reacționa conformându-se întru totul instrucțiunilor de montaj.

Important este ca viziunea cu care tratezi un subiect să empatizeze cu sensibilitatea spirituală, cu povestea de viață a celor care nu renunță niciodată și care își decid singuri soarta.

În ceea ce privește filmul, montajul se referă la faza finală în tehnica de lucru, care cuprinde selectarea scenelor, stabilirea ordinii și lungimii definitive a secvențelor, mixajul cu acompaniamentul sonor, în conformitate cu succesiunea indicată de scenariu și cu viziunea artistică a regizorului. În leadership montajul are rolul de a maximiza impactul pe care îl poți avea asupra fiecărei experiențe de viață, prin amplificarea eficienței în actul de creație, așa încât să stimulezi la maxim motivația oamenilor de a-și făuri un destin glorios.

Montajul reprezintă o operațiune profund creatoare, cu extraordinare valențe de multi-rol, având potențialul de a induce subiecților nu doar stări și sentimente, ci și anumite conduite fără ca aceștia să fie conștienți de un asemenea fapt sau fără să se poată împotrivi. Concomitent, liderul îndeplinește rolul de regizor, de observator, de tehnician, de supervizor care „retușează" din când în când comportamentele celor care vor să joace un rol important

într-o poveste de viață cu adevărat impresionantă.

Putem să concluzionăm că leadershipul practicat de un lider-regizor are rol de „generator de tensiune" sau de „stabilizator de tensiune", în funcție de cât de mult apelează el la cei din jur și în funcție de cât de deschiși se arată oamenii în a-i asculta ordinele și dispozițiile. Cei care urmează un lider trebuie, deci, să îndeplinească două roluri: cel de protagonist al unei povești de film, deci protagonist al unui act de eroism devenit legendar, și cel de martor al unei realități ilustrate de ideea atotputerniciei destinului pus în fața unui Creator nevăzut care a uitat pur și simplu de cadrul descurajator al vieții.

Leadership: Te folosești de funcția „master" pentru a verifica dacă te poziționezi în zona de claritate a unei lumi demult uitate, într-un efort deliberat de însușire a idealismului unui creator care se considera standardul absolut al adevărului?

În loc să-și concentreze atenția strict asupra acelor factori generatori de performanțe deosebite, ce pot deveni vitale pentru construcția așteptărilor sale, un lider cu valențe de regizor aleargă tot timpul, ca printr-un nesfârșit labirint abstract, în jurul întrebărilor: *„ Pot încadra o anumită situație sau o persoană într-un alt plan de referință decât cel comun? "* Într-un fel, el este urmărit de presimțirea că de aici se i va trage eșecul sau succesul plăsmuirii unei realități veridice.

Dacă nu ești capabil să sesizezi ce n-ai făcut, aduci singur dovada nepriceperii tale, și implicit recunoști că nu te ridici la înălțimea funcției cu care ai fost investit. Din acest motiv liderii sunt deseori dictatoriali cu „interpreții operei lor" tocmai pentru a nu lăsa să se strecoare nici măcar o nuanță nepotrivită în minuțioasa lor orchestrație. Leadership înseamnă să domini de aproape întreaga scenă de transformări și să o supui legilor tale, adevărurilor tale.

Idealismul unui creator care se consideră standardul absolut al adevărului ține de nuanțele unei realități istorice concrete care poate avea ca și corespondent simbolul transparent al unui prezent continuu, niciodată încheiat.

Când întorci faptele pe-o parte și alta, adăugând mici detalii, eliminând sau nuanțând altele, totul capătă noi valențe, o altă dimensiune, o altă logică. Toate aceste reproduc la scara liderului aspirația spre ceva înalt, setea de a se impune și de a se regăsi pe cele mai înalte cote ale ierarhiei profesionale, apropiindu-se de acea rațiune care justifică orice decizie din perspectiva obiectivului principal urmărit.

Pentru orice regizor, istoria este un prezent care se repetă.

Funcția „master" verifică dacă te poziționezi în zona de claritate a unei lumi uitate, a unei istorii trecute cu vederea, și se referă în principal la existența unor restrângeri și constrângeri impuse de dinamica tot mai accelerată a procesului de creație. Poți edifica o creație care să domine întreaga experiență generată din interacțiunile cu cei din jur numai dacă rămâi fidel viziuni tale și o înglobezi la nivel de *key-actions* și *key-results* , chiar cu riscul unei opoziții.

Leadershipul este priceperea de a prezenta viziunea unei realități palpabile ce își trăiește veșnicia în favoarea existenței unui Creator care a uitat pur și simplu de cadrul descurajator al vieții.

Jocul actorului și subtilitatea regizorală evidențiază două entități opuse prin natura lor și care totuși nu există una fără cealaltă. Prima îngăduie să se expună la orice factor declanșator de reacții de opoziție, în urma unei analize minuțioase, însoțite de retușări ferme și adecvate. A

doua instanță încurajează dezvoltarea profesională, sub imperiul unei monitorizări stricte și a unei presiuni neobișnuite, dar de efect, care respectă proporția între nivelul de competență, responsabilitate și performanța individuală.

* Notă: Ion Barna - *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/jocul-actorului-si-subtilitatea-regizorala.html